

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 66/2020
30.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Пека Обрадовића, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Прокупљу Кт 813/18 од 02.09.2019. године и Основног суда у Прокупљу Кв 198/19 од 09.10.2019. године, у седници већа одржаној 30.01.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован - у односу на окривљеног АА, а **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен - у односу на окривљеног ББ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Прокупљу Кт 813/18 од 02.09.2019. године и Основног суда у Прокупљу Кв 198/19 од 09.10.2019. године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Прокупљу Кт 813/18 од 02.09.2019. године, одређена је исплата нужних издатака за трошкове заступања адвокату Пеку Обрадовићу, као браниоцу окривљених АА и ББ, у укупном износу од 62.250,00 динара док је у преосталом делу захтев одбијен, у износу од 8.250,00 динара, те је одређен начин исплате истог износа, као у изреци решења.

Решењем Основног суда у Прокупљу Кв 198/19 од 09.10.2019. године усвајањем жалбе браниоца окривљених АА и ББ преиначено је решење Основног јавног тужиоца у Прокупљу Кт 813/18 од 02.09.2019. године, „тако што је одређена исплата награде у укупном износу од 70.500,00 динара“.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљених адвокат Пеко Обрадовић поднео је захтев за заштиту законитости, на основу члана 438. став 1. ЗКП, због „повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 4), члана 441. став 4; члана 261, члана 262; члана 265. и члана 266. ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев као основан, те да побијана решења преиначи тако што ће браниоцу окривљених досудити тражени износ као и износ на име састављања захтева за заштиту законитости у износу од 49.500,00 динара

или да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, у вези са одредбом члана 265. став 1. ЗКП, чланом 261. став 1. ЗКП, чланом 262. ЗКП и чланом 266. став 1. ЗКП уз образложење да окривљени, у конкретном случају, имају право на накнаду трошкова насталих у предистражном поступку, у процесној ситуацији када је кривична пријава против њих одбачена, поред трошкова досуђених за ангажовање браниоца пред јавним тужиоцем и на трошкове за састављање трошковника и жалбе на првостепено решење и то из буџетских средстава.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених се, по оцени Врховног касационог суда - у односу на окривљеног АА, не могу прихватити као основани, док се у односу на окривљеног ББ не могу прихватити као дозвољени.

По налажењу Врховног касационог суда, одбачај кривичне пријаве решењем Основног јавног тужиоца у Прокупљу Кт 813/18, Кт 24/19 од 02.09.2019. године, након што је окривљени АА испунио обавезе наложене наредбом јавног тужиоца о одлагању кривичног гоњења, на основу члана 283. став 1. тачка 2) ЗКП, представља одступање од начела легалитета кривичног гоњења. Наиме, реч је о примени супротног начела - начела опортунитета, којим је јавном тужиоцу уместо обавезе кривичног гоњења сваког учиниоца за кривична дела која се гоне по службеној дужности остављена могућност процене оправданости кривичног прогона. У основи овог института је погодовање осумњиченом јер му се, уместо кривичног поступка и санкције, нуди могућност испуњења одређене друштвено-корисне обавезе, а за узврат му се нуди, најпре, одлагање кривичног гоњења и коначно одбацивање кривичне пријаве, уколико испуни преузете обавезе. Наведене погодности, прописане одредбом члана 283. ЗКП, не могу се проширити и на додатне погодности у погледу права на накнаду трошкова кривичног поступка.

Дакле, пошто одбачај кривичне пријаве по овом основу, у смислу члана 283. став 1. тачка 2) ЗКП, представља изузетак од начела легалитета, то се, по налажењу Врховног касационог суда, такав одбачај не може изједначити са обуставом кривичног поступка до које је дошло применом начела легалитета из чланова 20, 308, 338. и 352. ЗКП. Стога се у погледу права на накнаду трошкова поступка, у овом случају, не примењују одредбе члана 265. став 1. ЗКП.

У смислу са напред наведеним, из разлога прописаних одредбом члана 283. став 3. у вези става 1. и 2. ЗКП, кривични поступак се не може обуставити, то је стога искључена могућност изједначавања правног дејства решења о одбачају кривичне пријаве, по овом основу, са правним дејством које обустава кривичног поступка производи у односу на трошкове кривичног поступка, из ког разлога су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног АА оцењени као неосновани.

Наводе браниоца окривљеног ББ, у поднетом захтеву да је тужилаштво у побијаном првостепеном решењу исплату трошкова преистражног поступка погрешно одредило браниоцу окривљеног уместо окривљеном лицу, што јесте тачно, Врховни касациони суд оцењује као указивање на неразумљивост изреке - битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, која не представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека, од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, из ког разлога је поднети захтев, у овом делу, оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Пека Обрадовића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио, у том делу, док је исти захтев у делу поднетом у односу на окривљеног ББ у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић